

# Paluu juurille

elokuu 6, 2015 [Tommi Liljedahl Kyliltä](#).



Oskari Salama julkaisi ensilevynsä Eräjärvellä, josta duon taival sai kolme vuotta sitten alkunsa.

– Kyllähän meitä Tavastiallekin kyseltiin, mutta ajattelimme, että levynjulkaisukeikka pitää soittaa siellä, mistä bändin tarina sai alkunsa, **Jarkko Salakari** ja **Niko Hildén** vitsailevat Eräjärven Pubin pihalla.

Baarin matalalla lavalla soi elävä musiikki vähintäänkin kerran kuukaudessa. Kolme vuotta sitten yksi esiintyjä oli peruuttanut keikkansa viime tipassa. Paikkaajaksi pyydetty Salakari ja Hildén ryhtyivät treenaamaan keikkasettiä neljän päivän varoitusajalla.

– Ajatus kuulosti mahdottomalta, joten lupasimme, että ehdottomasti tulemme. Otimme pikavauhdilla haltuun hirveän läjän biisejä, ja kaikki sujuikin hyvin. Meillä oli kivaa ja yleisö otti meidät hyvin vastaan, sahalahtelainen Jarkko Salakari muistelee *Oskari Salaman päiväkirjojen* alkuvaiheita.

Bändin nimen viimeinen sana pudotettiin ensilevyn nimeksi. *Päiväkirjat*-ep esittelee kuuden kappaleen verran Oskari Salaman lyriikkavetoista suomirockia.

Perjantai-illan levynjulkaisukeikalla Eräjärvellä kuultiin myös vanhempia ja vasta syntyneitä Salama-biisejä, jotka eivät mahtuneet tai ehtineen ep-levylle. Lisäksi kotikontujen keikoilla pitää soittaa Salakarin nuoruuden bändiä, *Pohdiskelevaa Yksilöä*. Salakarin (laulu ja kitara), **Jussi Tarvaisen** (kitara), **Heikki Vähä-Mason** (basso) ja **Lauri Marjamäen** (rummut) bändi on yhtä ikäluokkaa yhdistävä sahalahtelaisen oma salaisuus.

– Joskus keikoilla tullaan kyselemään, että etkös sä ollut Pohdiskelevassa Yksilössä, kun ääni on ihan samanlainen, Salakari nauraa.

## Innokas yleisö on kolmas jäsen

Oskari Salama on akustinen duo. Keikoilla mukana on kuitenkin kolmas jäsen: pieni ja innokas faniporukka, joka hoilaa innolla mukana. Tämä nostaa tunnelmaa ja pistää muutkin kuuntelemaan tarkemmin bändin riimejä.

Ensilevyn avauskappale *Vapaapudotus* on säästetty levynjulkaisukeikan päätösbiisiksi. Eräjärven silloilla syntynyt pussikaljabiisi on noussut bändin ja kaveripiirin suosikiksi. Se toimii erinomaisesti elävän yleisön edessä. ”Istutaan katoilla, soitetaan kitaroilla. Hei älä hyppää vielä, meillä on yhdet jäljellä” -kertosäe tarjoaa tilaisuuden yhteislauluun.

Ainakin miehiä puhuttelee myös

päätöskappale *Possanovan* arkirealismi: Joo joo

joo, laita vaan ne farkut jalkaan, tai hame sittenkin. Sä ehdit meikkaa kyllä taksissa, oot kaunis, on se mekko hyvä, mennään nyt!”

Myös *Palaisitko* -kappale ”palaisitko alkuun vai palaisitko loppuun” -sanaleikkeineen on korvaan tarttuvaa sorttia.

Omien kappaleiden lomassa Oskari Salama tarjoilee välipalaksi lainabiisejä.

– Omalle ja tutulle yleisölle voi soittaa enemmän omaa tuotantoa, mutta tien päällä omia biisejä karsitaan, Salakari sanoo.

Lainat on valittu paitsi kokonaisuuteen sopiviksi, myös hieman yllättäviksi.

– Emme soita jokaisen trubaduurin esittämiä Paratiiseja ja Syksyn säveliä, Salakari linjaa.



Jarkko Salakari ja Niko Hildén julkaisivat Oskari Salaman ensilevyn Eräjärvellä, josta duon taival sai kolme vuotta sitten alkunsa.

## Petri Tuomioja sytytti Sahalahden bändibuumin

Päiväkirjat -levyn kannen railway to heaven -henkinen kuvan voi nähdä hauskana viittauksena Vapaapudotus -kappaleen ”tikapuut taivaaseen ei riitä perille asti” -riimiin – tai Pohdiskelevan Yksilön ainokaiseksi jääneeseen *Sivuraiteilla* -levyyn.

Sahalahdella 1990-luvun lopulla syntynyt bändi nähtiin aikanaan muun muassa Pälkäneen Down by the Pakanranta -festareilla, ja se sijoittui *Tonkan* jälkeen kakkoseksi Sydän-Hämeen bändikisassa 1999. Niiden molempien takana oli **Petri Tuomioja**, joka tartutti rockkipinän yhteen sahalahtelaissukupolveen.

– Eihän me oltu edes nähty rumpuja ja muita bändikamoja lähietäisyydeltä ennen kuin Sahalahdelle rakennettiin uusi yläaste. Musiikkia opettanut Petri vaikutti vahvasti siihen, että Sahalahdella syntyi silloin paljon bändejä. Meidän ja *NMT*:n perässä tuli muitakin. Ja Uuden musiikin kilpailussa mukana olleen **Hanna Skynurakin** sai alkunsa *Kingiksen* riveissä, Salakari muistelee 1990-luvun lopun bändibuumia.

## Duona helppo keikkailla

Lyriikoiden ja naapurinpoika-imagon vuoksi Pohdiskelevaa Yksilöä verrattiin Kolmanteen Naiseen. Vuosituhannen taitteessa kuusivuotisen uran tehnyt bändi suhtautui musiikin tekoon alusta alkaen kunnianhimoisesti ja soitti omia kappaleita. Salakarin kädenjälki ja sama henki on edelleen

tunnistettavissa Oskari Salamassa.

Jarkko Salakarilla oli Pohdiskelevan Yksilön jälkeen rankempia bändivirityksiä, kunnes hän palasi *Joutilaan Yläluokan* ja Oskari Salaman myötä suomirockiin.

– Sahalahtelais-kangasalalainen *Sinetti* soitti sellaista grungemättöä. Sen jälkeen meillä oli **Pekka Aarnion** ja **Teemu Heinosen** kanssa *Lokosa*, joka soitteli progempaa materiaalia omaksi iloksi.

Joutilas Yläluokka panosti musiikkiin vakavammin. Bändi julkaisi puolitoista vuotta sitten ensilevynsä *Pimeys meni pilalle*. Ahkerasti keikkaileva Oskari Salama on elänyt omana projektina sen rinnalla.

– Duolla on kevyempi lähteä keikoille. Kulut pysyvät kurissa, eikä roudaaminen rasita. Lisäksi duolle riittää keikkoja, vaikka taantuma on hiljentänyt klubeja. Pubeissa porukka edelleen käy, ja Oskari Salama on sellaisessa miljöössä parhaimmillaan, Salakari sanoo.

Bändi ei ole IT-alalla työskentelevälle Salakarille ja Jyväskylässä opiskelevalle Niko Hildénille elämän ja kuoleman kysymys. Tämä tuo rentoutta soittoon ja biisintekoon.

– Koko duohan sai alkunsa vahingossa, kun kasasimme Rönнин kesäteatteripiireistä tutun Nikon kanssa keikkasetin Eräjärvelle, Salakari sanoo.

Niko Hildén häirii soittohommien ohessa myös promoottorina. 14.8. mies järjestää Eräjärven Rönnullä maksuttoman Eloklubin, jolla esiintyvät Matti Johannes Koivu, Pimeys ja Ville Leinonen & Enkelit.



Rönнин kesäteatterin Kekkonen Ville Koistinen hyppäsi välillä lavalle kitaran kanssa.

## Kekkonen-rockia Kostiaisen tapaan

Oskari Salaman levynjulkaisukeikkaa lämmitteli **Ville Kostiainen**. Juuri täysikäiseksi ehtinyt multilahjakkuus aloitti näyttelijänuransa suoraan huipulta: Kostiainen esittää pääosaa Rönнин kesäteatterin Kekkonen -näytelmässä, joka nähdään viimeisen kerran lauantaina.

Rooliaan varten hiustyyliään lyhentänyt Kostiainen voi hypätä myös muusikon uralla suoraan suurille lavoille: varmuutta ja karismaa huokuva nuorukainen on pelkän kitarankin kanssa lavalla kuin kotonaan. Hyvällä maulla poimittujen ja tuoreesti esitettyjen lainakappaleiden lomassa hän esittelee myös oman sävelkynänsä jälkiä.

On helppo luvata, että tästä ex-aitoolaisesta kuullaan vielä. Lähinnä jännittää se, mille lavoille Kostiainen päättää suuntautua.